

LEREN LEVEN !

Vorige week mocht ik weer te gast zijn bij de laatstejaars van het VTI te Menen. Vier lesuren vertellen over engagement en keuzes maken in het leven. Ik kwam er geen les geven of een cursus geven. Als priester mocht ik gewoon vertellen en getuigen voor die jonge gasten hoe je 'leert leven'. Want daar is het hem om te doen, bij elk engagement en bij elke keuze die je maakt in je leven. 'Leren leven' geeft richting, een zinvolle richting aan de weg die je mag bewandelen. Om die richting uit te stippelen had ik een drietal wegwijzers voor die jonge gasten...

Met goesting en passie

Op het einde van dit schooljaar is het aan deze jongeren om een keuze te maken in hun leven. Welke beroepskeuze gaan ze maken? Hoe gaan ze hun verdere actieve loopbaan vormgeven? Wellicht is het een sleutel om de toekomstweg te openen: wat je kiest en wat je gaat doen, doe het met goesting en met passie. Of noem het liefde hebben voor het vak. Wie met goesting zijn werk doet, die beleeft er vreugde aan. Wie passie voor zijn vak heeft kan zich erin uitleven. Met passie en liefde worden er mooie dingen gecreëerd. En dat behoedt mensen er ook voor om met tegenzin aan de slag te gaan. En het is zichtbaar en voelbaar voor de anderen, wanneer je met goesting en passie leeft en werkt. Iedere jongere, iedere mens heeft mogelijkheden en talenten. Met goesting en passie kunnen ze tot volle ontplooiing komen. Dat hebben we ook nodig in de kerk en onder christenen, vertelde ik de jongeren. In de kerk woekert een ziekte: de macht van de gewoonte. 'We zijn het altijd zo gewoon geweest,' hoor je dan zeggen, 'waarom moet dit of dat nu veranderen?' Zo'n houding werkt verlamdend en getuigt van weinig goesting en passie. Is het angst om uit de gemakkelijke zone van de gewoonte te komen? Alleen met goesting en passie gaan we vreugde beleven, aan ons geloof, aan ons werk.

Wie is je voorbeeld?

Voorbeelden op de levensweg heeft elke mens nodig. Ze inspireren je om je levensweg zinvol te maken. Ze leren je leven. Ik mocht getuigen van voorbeelden in mijn leven. Mensen die in alle eenvoud en stilte een weg wijzen. Ze maken niet veel lawaai. Alleen lege vaten maken veel lawaai. En zo zijn er genoeg in onze lawaaiërende wereld. Voorbeelden dagen je uit om geworteld in het leven te staan. Alleen als je geworteld bent, als je inhoud hebt, kan je groeien en bloeien. Ik mocht de jongeren vertellen over de figuur van Jezus van Nazareth. Geen personage uit oude verhalen. Maar een broeder die met je mee gaat. Eén die je bemoedigt en steunt om voluit te leven. Ja, wie voorbeelden heeft in het leven, die mag van geluk spreken. Het is een echte vreugde die zin geeft aan het leven. Ik kan alleen maar hopen dat er voor jongeren op hun weg, mensen zijn die een voorbeeld willen zijn.

Verbondenheid door ontmoeting

En mijn derde wegwijzer was het tijd durven verliezen voor ontmoeting. In onze samenleving moet alles efficiënt zijn. Alles moet rendabel zijn. Tijd verliezen is uit den boze. En toch... Wie tijd durft te verliezen om anderen te ontmoeten, die voelt hoe verbondenheid groeit. En ontmoeten heeft iets van 'luisteren' naar de ander. Luisteren en gehoor geven aan, dat geeft het gevoel dat mensen er zijn voor elkaar. Onder andere smartphones zijn daarbij een hindernis. Zo kan je spreken tegen iemand, terwijl hij zijn smartphone uithaalt en met blijkbaar belangrijker dingen interessanter vindt. Het is zoveel als zeggen: 'Vertel maar. Ik heb betere dingen te doen!' Het getuigt zeker niet van bereidheid om in verbondenheid te groeien. Laat staan dat zo'n gesprekspartner een voorbeeld zijn. Ik heb het de jongeren toegewenst: dat ze tijd mogen verliezen om elkaar te ontmoeten. Het heeft iets van het 'moeten' afleggen. Er zijn voor elkaar. Luisteren naar elkaars verhaal. Dat is ook wat christenen proberen te doen, vertelde ik hen. Jezus, ons grote voorbeeld, heeft niets anders gedaan dan tijd verloren bij ontmoetingen. Want heel de concrete mens ging hem ter harte. Wanneer je elkaar zo mag ontmoeten, dan ervaar je hoe deugdzaam warachtige verbondenheid kan zijn.

Het zijn maar drie wegwijzers om te 'leren leven'. Hopelijk vinden deze laatstejaars er hun weg mee. Waarom zouden wij die wegwijzers ook niet volgen? We gaan er alleen maar deugd aan beleven, er onze vreugde in vinden.

Johan Loones
(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)